

Kahden yön yli nukkuneen tehtävä- ja rataryhmän mestarin mietteitä kilpailusta

Juhlavuoden LVII Leon lenkki ja XLI Hilkan kilpa on onnellisesti takana. Tehtävä- ja rataryhmän keskuudessa pikaisesti käytyjen keskustelujen perusteella järjestäjät ovat tyytyväisiä. Yli kahden vuoden mittainen puurtaminen tuotti järjestäjien ja kilpailijoiden näköisen aurinkoisen kilpailun.

Tehtävät ja rata muodostivat kokonaisuuden ja kokonaisuus on osiensa summa. Tavoitteena oli luoda kilpailu, joka ei olisi pelkästään yksittäisiä tehtäviä peräkkäin, vaan tehtävät liittyisivät teeman lisäksi toisiinsa ja rataan. Alusta saakka oli selvää, että myös ns. matkatehtäviä on mukana tekemässä kilpailusta kokonaisuutta.

Radan osalta määräävä tekijä oli kilpailukeskuksen ja yörastin välinen etäisyys. Tämä aiheutti hieman päänvaivaa, koska sinisen sarjan sääntömääräinen ratapituus alkoi lähestyä. Tehtäväpaikoista alun perin myös ruskealle sarjalle suunniteltu Korpi-Jukolan tila (Laukka, ravi ja sata muuta) oli sitten harmaan sarjan kannalta rataa määräävä paikka. Muita paikkaan sidottuja tehtäviä olivat 100 mmpy (Keuruun korkeimpia mäkiä), Sata virhettä kartassa, Juhlasta toiseen ja Juhlaristeily. Tokihan tehtävien ideat olisi voinut toteuttaa muuallakin, mutta näihin paikkoihin ne suunniteltiin. Sinisen sarjan pituuden vuoksi radassa huomioitiin erityisesti kuljettavuus ja suunnistamisen helppous. Ajatushan on myös uusien sääntöjen mukainen. Vaativuutta liikkumiseen toivat sitten Aina valmiina lisärastit, joiden sijoittelulla voitiin tarjota myös suunnistuksellisuutta ja myös fyysisyyttä halukkaille.

Rata toimi perusratkaisuiltaan suunnitelmien mukaan. Kaikki ihannereitit eivät olleetkaan aivan itsestään selviä ja tästä johtuen osa harmaan sarjan vartioista kulki yllättävänkin paljon teitä pitkin. Samasta syystä yksittäiset vartiot saattoivat lähestyä rasteja odottamattomista suunnista. Näin kävi erityisesti tehtävissä Laukka, ravi ja sata muuta, Juhlasta toiseen ja Juhlaristeily. Tämä ei onneksi aiheuttanut mitään ihmeempiä ongelmia. Radan kuljettavuus oli varmasti hyvä valinta vallinneeseen säätilaan nähden. Vaikeakulkuisempi, mutta lyhyempi rata olisi voinut koitua helteessä paljon rankemmaksi.

Aikataulultaan radan ja tehtävien kokonaisuus toimi yksittäisiä vartioita lukuun ottamatta hyvin. Suurempia jonotuksia ei ollut ja lähes kaikki vartiot ehtivät aukioloaikoina rasteille. Harmittavaa on tietysti se, että osa myöhästymisistä johtui siitä, ettei vartio ollut kiinnittänyt tarpeeksi huomiota sulkeutumisaikaan. Sulkuajkojen poistamisesta onneksi koitui enemmän ongelmia järjestäjille kuin kilpailijoille. Alun perin asetimme tavoitteeksi, että sininen ja punainen sarja tulevat yörastille hyvissä ajoin, jotta yörastitehtäville jää riittävästi aikaa. Samoin halusimme, että ruskea ja harmaa sarja saavat olla pidempään maastossa, jotta kilpailun vaativuus säilyisi. Nämä tavoitteet toteutuivat. Ilmeisesti helteestä johtuen nopeimmat vartiot kulkivat aika paljonkin odotettua hitaammin. Tosin nopeimmat vartiot odotetusti hakivat kaikki lisärastit ja tämä tietysti osaltaan hidasti kulkua. Sunnuntainen tavoiteaika Alle sata tuntia oli tarkoitus olla sellainen, että harmaa joutuu tekemään pisteiden eteen töitä ja muita sarjoja tehtävä kannustaa tulemaan reippaasti maaliin. Jälkeenpäin ajatellen ruskealle sarjalle tavoiteaika olisi voinut olla hieman tiukempi.

Tehtävien osalta otimme tietoisia riskejä luodessamme muutamia järjestelyjen kannalta varsin monimutkaisiakin tehtäviä. Myös suorituspaikkalaskenta oli erittäin haasteellista lauantaina lisärastien vuoksi ja sunnuntaina aikataulun tiukkuuden takia. Molemmissa kuitenkin riskien ottaminen kannatti ja lopputulos oli hyvä. Erityisen haasteellisia tehtäviä oli kaikissa tehtäväryhmissä ja riskit olivat hyvinkin erilaisia.

Partiolaisen 100 asiaa uudesta ystävystä oli erikoinen tehtävä ja kovasti mietimme tehtävän vastaanottoa. Sosiaalisia taitoja on vaikea kilpailuttaa ja ajattelimme niiden kuitenkin olevan osa partiotaitoja. Tosin oli odotettavaa, että hajonnat tehtävässä jäävät pieniksi, mutta naurut tulevat suuriksi. Näin kävikin. Aina valmiina tuotti työtä jo siksi, että tehtävä jakaantui 12 rastille. Tällöin virhemahdollisuus kasvaa melkoisesti. Vaan niin siitakin joku otti melkein täydet pisteet.

Käsityöläisessä päädyimme peruskäsitöihin, mutta halusimme mukaan myös erilaisia materiaaleja, kuten villaa, rautalankaa ja verkkoa. Vuoleminen ja veistäminen ovat perustaitoja, mutta niihin liittyy aina tapaturman mahdollisuus. Biletöppösen osalta viime hetkellä pohdintaa aiheutti mahdollinen metsäpalovaroitus, joka olisi vaikeuttanut kuivattamista huomattavasti.

Retkeilijään tuli lopulta viisi hyvinkin erilaista tehtävää. Wanhan Keurun mitat vaativat huolellisen rastipaikkasuunnittelun, koska hajonta ei radan siinä vaiheessa ollut mikään suuri. Myös Juhlaristeilyn osalta toteutus hioutui lopulliseen muotoonsa aivan viime hetkillä ja tuloksena oli kisojen kaunein rasti.

Suunnistajan osalta mietimme pitkää perinteisen pistesuunnistuksen kohtaloa. Jätimme sellaisen kuitenkin pois ja keskityimme kolmeen isoon ja keskenään erilaiseen tehtävään. 100 mmpy jakoi kilpailijoiden mielipiteitä ja se on täysin ymmärrettävää. Tehtävä oli varmasti helteessä vaativa ja varsinkin harmaan sarjan 4,5 kilometrin rata edellytti rautaista keskittymiskykyä vartiolta.

Luonnontuntija rakentui alusta saakka *S.atajalkaisen* ja Juhlakimpun varaan. Tietysti harmaalla Laukka, ravi ja sata muuta oli isossa roolissa. Halusimme eroon perinteisistä luontopoluista ja ryhmän sisältä löytyikin uusia ja jo testattuja toteutusideoita. Näissäkin tehtävissä sisällön lisäksi rastipaikkojen suunnittelu oli keskeisessä roolissa onnistumisen kannalta.

Vielä pohdinta muutamien tehtävien historiasta, vaikka niistä on ajatuksia myös oikeissa vastauksissa. Sata päivää sitten lähti liikkeelle vastuun kantamisesta ja ajatukseen saatiin mukaan paikallislehti Suur-Keuruu. Seitsemän solmun kilpailu oli todellista historian havinaa. Tehtävään pohdittiin jossain vaiheessa finaaleja Yörastille, mutta ehkä seuraavassa kisassa. Biletöppösen innoittaja oli Koskenpäällä toimiva huopatosutehdas. Rapujuhat saatiin aikaiseksi rapujoen rantapenkalle. Piikit pihlajasta esikuvana osaltaan toimi rastipaikkana olleen talon aitasta löytynyt vanha koristeellinen lahjarahava. Keuruulaisen Pappilan pitojen kasvikkääryleet ovat maankuulua herkkua ja kisajärjestelyissä mukana ollut yrittäjä antoi luvan käyttää yrityksen nimeä tehtävässä. Sadassa sievertissä taustalla oli ajatus Keuruulla sijaitsevasta Puolustusvoimien Suojelukoulusta ja sieltä löytyi myös tekoapua tehtävään. Perinteistä pidetään kiinni ja siksi Lenksalle tietysti oli vesitehtävänä Juhlaristeily, joka sisälsi uimisen mahdollisuuden. Juhlasta toiseen on ollut tehtävänä samoissa maastoissa järjestetyssä seikkailukilpailussa ja hieman muutettuna se tuli osaksi Suunnistajaa. Sata virhettä kartassa syntyi pähkäilyjen tuloksena ja kokeneen kartantekijä Jukka Vilkkilän avustuksella. Kisamaastoissa Jukojärvellä on tehty paljon työtä bioenergian eteen ja se haluttiin tuoda 100 Wh:ssa esiin myös kilpailijoille. Jukojärven seuratalo Veikkola lämpiää pelleteillä, jos asia jäi askarruttamaan.

Kiitos kaikille kilpailijoille osallistumisesta. Jos sinulla on jotain kysyttävää tehtävistä tai radasta, niin voit esittää kysymykset minulle. Etsin sitten parhaan mahdollisen vastaajan.

Tomi Mandelin

043-8242778

tomimandelin(ät)hotmail.com